

MORGENDIENST

zondag 21 april 2019, PASEN

m.m.v. Kinderkoor De Regenboog uit Stadskanaal, o.l.v. Marije van der Vliet

Grote Kerk, Wildervank

voorganger: ds. Marien Grashoff

Zingen voor de dienst : *Lied 634 / Lied 637*

Welkom

DIENST VAN VOORBEREIDING

Aanvangslied : *Psalm 118: 9*

Moment van stilte

Groet

Gebed voor de wereld

God, wij bidden,
omdat het Pasen is.
Maar ook omdat het
niet voor alle mensen Pasen is.
Soms is het verdriet
nog te groot,
soms is er oorlog,
overall rondom,
soms maakt armoede
het feest onmogelijk.
Daarom bidden wij allemaal samen:
HEER, ONTFERM U!

God, wij bidden
omdat het Pasen is.
Juist omdat het soms
moeilijk is om dat te geloven.
Moeilijk om te geloven
dat de dood geen macht meer heeft;
moeilijk om te geloven
dat alle kwaad dat mensen doen
toch niet het einde is;
moeilijk om te geloven
dat u, God,
altijd opnieuw wilt beginnen.
Daarom bidden wij allemaal samen:
HEER, ONTFERM U!

God, wij bidden
omdat het Pasen is.
Maar ook omdat Pasen zelf

moeilijk kan zijn;
omdat een nieuw begin
ook pijn kan doen;
omdat oude pijn
zolang kan blijven doorgaan;
omdat het niet meevalt
in je eentje Pasen te vieren.
Daarom bidden wij allemaal samen:
HEER, ONTFERM U!

Zo bidden wij
door Christus, onze Heer.
Amen.

Woord van bemoediging¹

Wie woont in de hoede van de EEUWIGE,
OVERNACHT IN DE SCHADUW VAN DE STERKE.

Want hij zal zijn engelen zenden
OM ONS OP HANDEN TE DRAGEN.

Gedoopt in Christus' dood
ZIJN WIJ OOK MET HEM OPGESTAAN!

Christus, onze Heer, verrees!
HALLELUJA!

Kinderkoor : 'De steen is weg' / 'Hij kan zomaar naast je lopen'

DIENST VAN HET WOORD

Gebed van de zondag

Ruimte voor de kinderen

Lezing uit het Oude Testament : Exodus 3,11-15²

Kinderkoor : 'Ik ben wie ik ben' / 'Heer, wat kan ik doen'

Lezing uit het Nieuwe Testament : Johannes 20,10-18³

Acclamatie

Voor uw Woord in de Schriften,
voor uw Woord in ons midden,
voor uw Woord in ons hart,
DANKEN WIJ U, O GOD.

Zingen : *Lied* 315: 1, 2

Preek

Het wordt ieder jaar vanzelf Pasen, maar toch spreekt Pasen nooit vanzelf. Net zoals God er

¹ Naar Psalm 91,1.11v. Idee van Jan de Jongh, *De honderd dagen rond Pasen* (Zoetermeer: Meinema, 1997, 2e druk) p50. Aangevuld naar Romeinen 6,3v.

² [Bijbel in gewone taal](#) (2014) – iets bewerkt.

³ [Bijbel in gewone taal](#) (2014) – iets bewerkt.

altijd is, zonder dat dat ooit vanzelfsprekend wordt. Pasen is in alle opzichten een zaak van geloof en dat gaat ver voorbij aan oppervlakkige vragen over wat er al dan niet 'echt gebeurd' zou zijn. Mensen geloven niet omdat ze eerst de feiten netjes afgewogen hebben, maar omdat ze 'zomaar' weten dat iets werkelijk wáár is.

Een zaak van geloof. Precies daarom is Pasen het hart van het christelijk geloof. En om precies dezelfde reden kunnen mensen dat geloof ook 'zomaar' verliezen. Want de wereld draait vandaag nog steeds door zoals die dat deed in de dagen van Jezus en zijn leerlingen. En wie zegt ons dat het waar is dat God er altijd is? Wie toont de waarheid aan van het geloof dat dood en ondergang *niet* het laatste woord hebben over ons leven? Dat blijft een zaak van geloof.

Bij Pasen kun je prachtig vertellen over 'een nieuw begin'; over 'verzoening voor heel de wereld'; over 'liefde die alles overwint'; of desnoods over 'nieuw leven dat ieder voorjaar weer komt'. Maar wie zegt dat het werkelijk waar is?

-

Mozes ziet een engel van de ENE, als een vuuvlam, midden in een braamstruik. Dat maakt hem nieuwsgierig. Wat volgt is een gesprek met de God-die-er-altijd-is. De bijbel vertelt het tamelijk droog alsof ieder mens dat zo zou kunnen gebeuren.⁴ Even vanzelfsprekend aanvaarden wij dit verhaal als waar en waarachtig. Want God is er immers altijd?

Precies zoals de kinderen voor ons zongen:

*Hij was er en hij is er
en hij zal er altijd zijn,
van eeuwigheid tot eeuwigheid.*

Het volk Israël in de Egyptische slavernij zal Mozes ook meteen grif geloven⁵ – om dat geloof even snel weer kwijt te raken, zodra de farao even tegenstribbelt, als het water opraakt of als Mozes iets te lang op de berg Sinaï blijft. En zo volgen er veertig lange jaren in de woestijn als één grote oefening in het durven geloven in die God-die-er-altijd-is.

-

Heel vroeg op die eerste dag van de nieuwe week gaat Maria van Magdala naar het graf. De steen is weggerold. Petrus en Johannes doen een soort hardloopwedstrijd om er als eerste bij te zijn. In het graf zien ze de kale feiten: wel doeken, maar geen Jezus. Bij Petrus dringt het nog niet door, Johannes gelooft het eigenlijk maar half.⁶ Ze gaan maar weer weg, want hier is toch niets te vinden van de Heer.

Maria heeft geen wedstrijd gelopen. Ze blijft in en bij haar verdriet. Want verdriet moet je serieus nemen. Maar als zij dan tenslotte in het graf kijkt, ziet ze geen kale feiten, maar twee engelen. Alsof ze water ziet branden. Buiten ziet ze zelfs Jezus, maar aan zien heeft ze niet

⁴ [Exodus 3,1-4,17.](#)

⁵ [Exodus 4,31.](#)

⁶ [Johannes 20,1-9.](#)

genoeg, want ze ziet het niet echt. Zo nieuwsgierig als Mozes werd toen hij de braamstruik zag branden, zo onoplettend is Maria nu. Haar verdriet blokkeert haar ook.

Pas wanneer ze eenmaal luistert, hoort ze wat wáár is: dat haar Heer lééft, hier en nu, bijna letterlijk onder handbereik. Dokters zeggen dat ons gehoor het laatste zintuig is dat het opgeeft. Bij Maria is het het eerste zintuig dat weet wat waar is en wat niet. Haar verdriet is niet vergeten, haar pijn is niet opgelost, maar ze hoort het woord van Jezus, dat het Woord van God is. En dat is waarlijk Pasen.

-

Deze Stille Week was er veel te zien. Maandagnacht zagen we een brandend kruis in Parijs: de door brand geteisterde Notre-Dame. In de late avond vreesde iedereen totale verwoesting van de kathedraal. Frankrijk, gelovig of anti-religieus, werd verenigd in rouw en ontzetting.

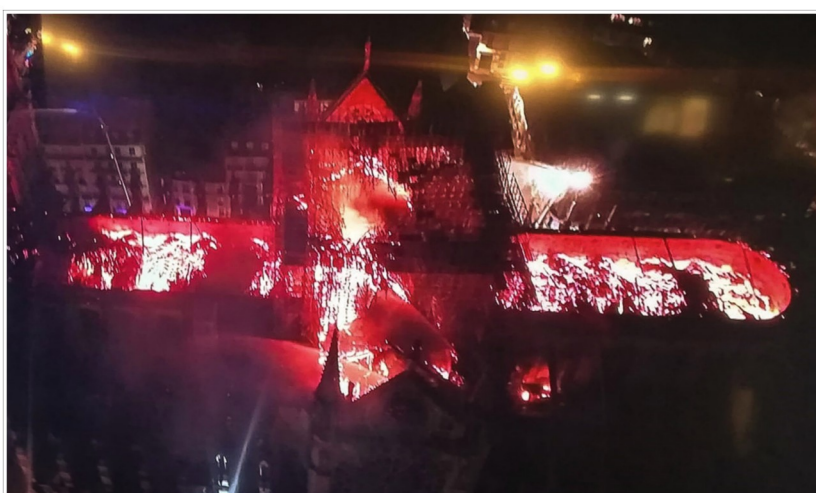

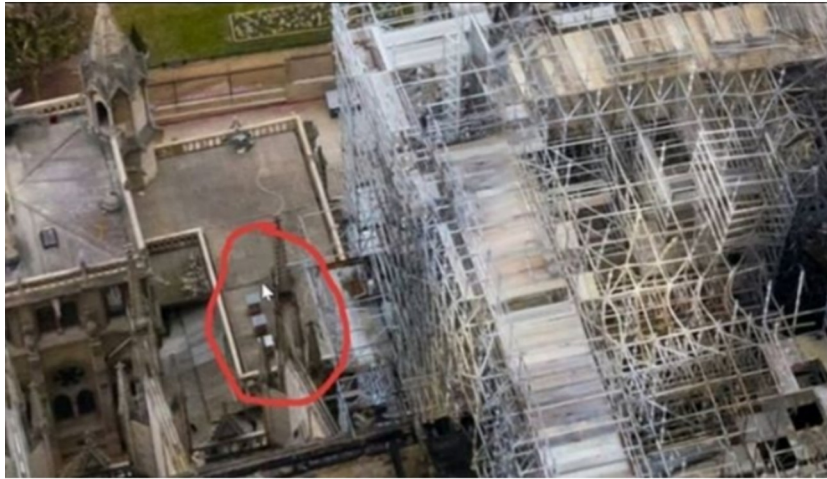
Foto AFP

In de dagen daarna doken er steeds kleine wonderen op. Drie relikwieën – de doornenkroon, een spijker en een splinter van het kruis – waren gered.⁷ Niemand was ernstig gewond geraakt. De roosvensters, het orgel en de grote Mariaklok hadden de brand doorstaan.⁸ Zelfs de bijen op het dak van de sacristie, pal naast het brandende kerkdak, hadden het overleefd.⁹

⁷ Namelijk door de priester Jean-Marc Fournier die als aalmoezenier standaard mee uitrukt met de Parijse brandweer bij elk groot incident. (Kom daar in Nederland eens om...) Zie bv. [NRC van 18 april](#).

⁸ Zie bv. het [AD van 19 april](#).

⁹ O.a. in [Het Nieuwsblad van 18 april](#).

Drie bijenkasten met 200.000 honingbijen op het dak van de sacristie

Dat gaf uiteraard aanleiding tot uiteenlopende interpretaties. Wie niets moet hebben van kerk of geloof zag hier het 'bewijs' dat God niet bestaat, want hij had die brand in eigen huis niet voorkomen. Wie juist sterk gelooft zag het tegendeel aangetoond: waren de relikven en de structuur van het gebouw niet wonderbaarlijk gered? Wie noch de ene noch de andere simplificatie accepteren wilde, zag vooral het wonder van de verbondenheid van de Fransen.¹⁰ President Macron zegde maandagavond een belangrijke toespraak rond de protesten van de gele hesjes af, maar niemand klaagde.

Is dat dan Pasen? Een mooi gevoel van verbondenheid, een paar wonderlijke reddingen? Nee, Pasen is veel meer en dit zijn enkel een paar kale feiten. Maar dat 'meer' van Pasen begint wel bij zulke gewone zaken. Dingen die toevallig zo gebeuren, maar net even te toevallig zijn om zomaar te gebeuren.

Die dingen bewijzen niets. Ze zijn als de vlam in de braamstruik bij Mozes of de opgerolde doeken in het graf op Paasmorgen. Je ziet het, of je ziet het niet. Wat de doorslag geeft is wat Maria doet. Door haar tranen ziet ze de dingen net wat anders. Maar met bloedend hart *luistert* ze. Ze *hoort* het woord van haar Heer. Haar donker hart licht ineens op. Wat ze wel of niet ziet is niet zo belangrijk, want Maria *hoort* – net zoals Mozes duizenden jaren geleden naar de ENE hoorde en daarna deed wat die God hem zei.

Het hart van Jezus is groot genoeg om Maria haar verdriet te gunnen. Maar het gaat erom dat ze daarin niet blijft steken. Zij moet hem ook niet willen vasthouden. De Heer wil dat haar verwarde hart en geest nieuw licht vinden. En 'zomaar', zomaar 'ineens', is het voor Maria Pasen. Dan *ziet* ze en *hoort* ze. Dan loopt haar hart over van vreugde.

Want de Heer leeft! Hier en nu en in alle eeuwen.

Amen.

¹⁰ Een verbondenheid waartoe de aartsbisschop van Parijs, Michel Aupetit, ook [nadrukkelijk opriep](#). Hij besloot zijn boodschap aldus: 'Broeders en zusters, beste vrienden, laat dit drama het mogelijk maken voor ons land om een gelukkige eenheid te hervinden waardoor we samen kunnen herbouwen wat geschreven staat op onze publieke gebouwen: de broederschap. Wij geloven dat die zijn oorsprong vindt in het Vaderschap van God, bron van alle liefde.'

Zingen : Lied 632

DIENST VAN HET ANTWOORD

Toelichting bij de liturgische schikking

*Luister naar de stem
die klinkt in je hart.
Geloof wat je hoort,
zorg dat je ziet.*

*De Bron van leven,
het Licht in ons bestaan,
hij vraagt je op te staan,
los te laten om te behouden,
ruimte te bieden
en zijn weg te gaan.*

*Opstaan
voor verandering
toont de Kracht
uit naam van de Liefde.
De Heer is waarlijk opgestaan!*

Collecte

Gebeden

Onze Vader

Kinderkoor : 'Spoorzoeken' / 'Liefdesbrief'

Slotlied : Lied 630: 1, 4

Zegen